

Nr 212

Av herr **Nilsson** i Bästekille, *angående anslag till nybyggnad av konstfackskolan.*

Riksdagen godkände i maj 1956 en ändring av nybyggnadsplanerna för konstfackskolan efter vissa från det ursprungliga förslaget avvikande riktlinjer. Denna åtgärd skulle enligt beräkningarna medföra en mer än fördubbling av de planerade kostnaderna från 10,3 till 24 miljoner kronor. Riksdagens beslut fattades på grundval av en från ecklesiastikdepartementet till statsutskottet överlämnad promemoria. Högerpartiet kunde icke godkänna det nya förslaget, emedan promemorians otillräckliga utredning icke kunde läggas till grund för en allsidig bedömning av frågan.

Kungl. Maj:t har i statsverkspropositionen hemställt om ett investeringsanslag av 10 000 000 kronor för nybyggnad av konstfackskolan. Därav kan 8 700 000 kronor beräknas belöpa på lokaler vilka icke är avsedda för konstfackskolans behov.

Några skäl för nödvändigheten att i samband med skolan bygga dylika lokaler har ej anförts.

Den ekonomiska situationen tvingar till stor återhållsamhet med såväl statliga som privata investeringar, även sådana som är angelägnare än de nämnda lokalerna. Jag anser mig därför icke böra tillstyrka Kungl. Maj:ts hemställan i vidare mån än vad avser den egentliga konstfackskolan.

Ett ytterligare skäl att icke bevilja hela det begärda anslaget utgör det förhållandet att finansieringen härav måste ske genom att staten ökar sitt behov av lån i den öppna kapitalmarknaden. Denna utveckling är desto mera oroande som finansministern, ehuru han för innevarande budgetår kalkylerat med att icke behöva taga lånemarknaden i anspråk, redan vid denna riksdags början tvingats redovisa ett betydande statligt upplåningsbehov för budgetåret 1956/57.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen under punkt 20 på kapitalbudgeten för ecklesiastikdepartementet måtte anvisa ett reservationsanslag av 1 300 000 kronor för budgetåret 1957/58 till nybyggnad av konstfackskolan.

Stockholm den 25 januari 1957

Jöns Nilsson